



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De tentationibus resistendis. XIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

330 DE IMITATIONE CHRISTI
necesse multas humanas consolationes quærere. Quando homo
bonæ voluntatis tribulatur vel tentatur, aut malis cogitationibus
affligitur, tunc Deum sibi magis necessarium intelligit, sine quo
nihil boni se posse deprehendit. Tunc etiam tristatur, gemit &
orat pro miseris quas patitur. Tunc tædet eum diutius viuere, &
mortem optat venire, vt possit dissolui & cum Christo esse. Tunc
etiam bene aduertit, perfectam securitatem & plenam pacem in
mundo non posse constare.

CAPVT XIII.

De tentationibus resistendis.

1. **Q**uamdiu in mundo viuimus, sine tribulatione & tentatione esse non possumus. Vnde in Iob scriptum est: Tentatio est vita humana super terram. Ideo vnusquisque sollicitus esse debet circa tentationes suas, & vigilare in orationibus, ne diabolus locum inueniret decipiendi: qui nunquam dormitat, sed circumquærens quem deuoret. Nemo tam perfectus est & sanctus, qui non habeat aliquando tentationes, & plenè eis carere non possumus.
2. Sunt tamen tentationes homini sæpe valdè vtilis, licet molestæ sint & graues: quia in illis homo humiliatur, purgatur, & eruditur. Omnes sancti per multas tribulationes & tentationes transierunt, & profecerunt. Et qui tentationes sustinere nequiverunt, reprobri facti sunt, & defecerunt. Non est aliquis ordo tam sanctus, nec locus tam secretus, vbi non sint tentationes vel aduersitates.
3. Non est homo securus à tentationibus totaliter, quàm diu vixerit; quia in nobis est vnde tentamur ex quo in concupiscentia nati sumus. Vna tentatione seu tribulatione recedente, alia superuenit, & semper aliquid ad patiendum habebimus, nam bonum felicitatis nostræ perdidimus. Multi quærunt tentationes fugere, & grauius incidunt in eas. Per solam fugam non possumus vincere, sed per patientiam & veram humilitatem, omnibus hostibus efficimur fortiores.
4. Qui tantummodo exterius declinat, nec radicem euellit, parum proficiet: imò citius ad eum tentationes rediens, & peius sentiet. Paulatim & per patientiam cum longanimitate, Deo iuuante, melius superabis, quam cum duritia & importunitate propria. Sæpius accipe consilium in tentatione: & cum tentato noli duriter agere; sed consolationemingere, sicut tibi optares fieri.
5. Initium omnium malarum tentationum inconstantia animi, & parua ad Deum confidentia. Quia sicut nauis sine gubernaculo, hinc inde à fluctibus impellitur: ita homo remissus, & suum

suum propositum deserens, variè tentatur. Ignis probat ferrum, & tentatio hominem iustum. Nescimus saepe, quid possumus: sed tentatio aperit, quid sumus. Vigilandum est tamen, praecipuè circa initium tentationis: quia tunc faciliùs hostis vincitur, si ostium mentis nullatenus intrare sinitur; sed extra limen, statim, vt pulsauerit, illi obuiatur. Vnde quidam dixit: Principiis obsta, serò medicina paratur. Nam primò occurrit menti simplex cogitatio: deinde fortis imaginario: postea delectatio, & motus prauus, & assensio. Sicque paulatim ingreditur hostis malignus ex toto, dum illi non resistitur in principio. Et quanto diutiùs ad resistendum quis torpuerit, tantò in se quotidie debilior fit, & hostis contra eum potentior.

6. Quidam in principio conuersionis suæ grauiores tentationes patiuntur, quidam autem in fine. Quidam verò, quasi per totam vitam suam malè habent. Nonnulli satis leuiter tentantur, secundum diuinæ ordinationis sapientiam & æquitatem; quæ statum & merita hominum pensat, & cuncta ad electorum suorum salutem præordinat.

7. Ideo non debemus desperare quum tentamur, sed eo feruentius Deum exorare, quatenus nos in omni tribulatione dignetur adiuuare: qui vtique secundum dictum Pauli, talem faciet cum tentatione prouentum, vt possimus sustinere. Humiliemus ergo animas nostras sub manu Dei, in omni tentatione & tribulatione quia humiles spiritu saluabit & exaltabit.

8. In tentationibus & tribulationibus probatur homo quantum profecit, & ibi maius meritum existit & virtus melius patet. Nec magnum est si homo deuotus sit & feruidus, quum grauitatem non sentit, sed si tempore aduersitatis patienter se sustinet, spes magni profectus erit. Quidam à magnis tentationibus custodiuntur, & in partibus quotidianis saepe vincuntur: vt humiliati, nunquam de seipsis in magnis confidunt, qui in tam modicis infirmantur.

CAPVT XIV.

De temerario iudicio vitando.

AD te ipsum oculos reflecte, & aliorum facta caueas iudicare. In iudicando alios homo frustra laborat, sapiùs errat, & leuiter peccat: seipsum verò iudicando & discutiendo, semper fructuosè laborat. Sicut nobis res cordi est, sic de ea frequenter iudicamus: nam verum iudicium, propter priuatum amorem, faciliter perdimus. Si Deus semper esset pura intentio nostri desiderij, non tam faciliter turbaremur pro resiliencia sensus nostri.

2. Sed

Matth. 7.
& Rom. 2.
Eccl. 3.